

לדך שקלם

מיסודו של המלוכין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
6:26	6:44	6:46	6:45
7:40	7:42	7:42	7:41
ר"ת:	8:17		

דבר ה'

טאנר השמיני באת מו"ה עט"ו המיקוב רבי בניו שמואל שטייט"א

יהודי יכול להתחדש תמיד

בכל שעות היממה הוא מוכרח לעשות, כמו שמצינו ש'עבד עברי עובד ביום ובלילה' (קידושין טו), החירות של האדם נלקחת ממנו כשלווקחים לו את הזמן. ברגע שנוכל לעשות עם הימים כרצוננו, זו החירות. כשיש לאדם זמן והוא משתמש איתו כראוי, זהו מלך אמיתי. כמובן שכשיש לאדם זמן רב, ונדמה לו שהוא משתמש עם הזמן כרצוננו, כדי לצפות בכמה מאות 'דוא"לים' ולהתעסק עם המכשירים הטמאים ה' צילנו, אין לך משועבד גדול ממנו, אין הוא יכול להחליט מתי ללכת לבית המדרש, ואפילו כשהוא רוצה מאד ללמוד אינו יכול ללכת, הרי שהוא עבד משועבד, עבד נרצע שאין כמוהו. אם הוא היה 'מוֹלֵךְ על הזמן' שלו, היה סוגר את המכשירים, ונכנס לבית המדרש, שחרית שעה וחצי, אם אין לך זמן לזה, אתה עבד משועבד. יהודי צריך להיות מלך, כמו שאמר רשב"י במשנה (שבת קיא). 'כל ישראל בני מלכים הם', צריך שיהיה בכוחו להשתחרר ולשלוט בזמן שלו, לצאת לחירות, שום דבר בעולם לא מונע אותי לעשות עם הזמן כרצוני.

תדחפו נא את הזמן אלי

פעם אחת התבטא מרנא החתם סופר שבאים אנשים לפניו ומתאוננים שאין להם מה לעשות עם הזמן והיה אומר להם החתם סופר 'תדחפו נא את הזמן אלי, כי לי חסר זמן'. החתם סופר לא הספיקו לו כ"ד שעות ביום, הוא היה צריך לכל הפחות ח"י אלף שעות ביום, כדי להספיק מה שהוא רוצה, לכן ביקש מהם שיחפפו את הזמן שלהם אליו. אלא שאי אפשר לדחוף זמן, כי הקב"ה נתן לכל אחד למלוך רק על כ"ד שעות ביום. והנה הרבה אנשים אין לוקחים ממלכותם מאומה, אלא הם ממליכים 'מלכים אחרים' על ראשם, כי לא מספיק שהוא יודע את מצב הבורסה בארץ ישראל, אלא מוכרח לדעת את המצב בכל העולם כי הוא חושב שהוא מלך... ואינו יודע שהוא עבד לתאוות וכו'. וזו הקפידה על עבד עברי, 'אוזן זו ששמעה על הר סיני' 'כי לי בני ישראל עבדים' (ויקרא כה, נה) עבדי הם ולא עבדים לעבדים, הלך וקנה אדון לעצמו" (קידושין כב:), מה אתה מתחבר לעוד 'קבוצות', 'אוזן זו ששמעה עבדי הם ולא עבדים לעבדים', איך אתה קונה אדון נוסף לעצמך? וזהו מה שמפרש הספורנו, מהיום והלאה 'החודש הזה לכם', הזמן יהיה שלך, ואף אחד לא יאמר לך מה לעשות עם הימים שלך. זו גאולתנו בכל שנה ושנה, לקבל את הזמן שיהיה שלנו. שבת שלום.

אלוקי על בריותיו - על ישראל עם קדוש, והוא ר"ח ניסן, וכשמגיע בכל שנה ושנה עת ויום שהוקם בו המשכן אז נעשה בפרט כל אחד ואחד מישראל בחלי משכן וכו' וה' משרה שכירתו בתוך כל אחד ואחד מישראל. והארה זו נעשה בכל שנה ושנה כשישראל עושים תשובה ומתחרטים על הרע שעשו מקודם, ומקבלים על עצמם לטהר ולקדש את עצמם וכו', אזי ה' אל-רוחם מאיר עלינו ברוב חסדו את אור ה' אשר היה אז בעת ויום הוקם המשכן. עכ"ל.

לנצל את שעת הכושר

וכעין זה איתא ב'שם משמואל' (פר' משפטים תרע"ה), כי בר"ח ניסן הפיח הקב"ה חיים חדשים לכל אחד ואחד, וכך נשאר לדורות - בכל שנה ושנה בר"ח ניסן ניתנים בלב ישראל חיים חדשים, אך זה מועיל רק למי שרוצה לצאת מטומאתו ולהתחדש (כמו שבמצרים לא הועילו ההתחדשות על מי שלא השכיל לחזור בתשובה, שמתו בשלושת ימי אפילה). ועל כן עלינו לדעת, שמצד אחד יש כאן זמן מוכשר להתחדש כבריה חדשה, אך לאיך גיסא תביעה גדולה היא לאדם שימלא שעת הכושר זו כדבעי. נוראות מצינו בדברי הרה"ק ה'עבודת ישראל' זי"ע (החודש ד' ראשון) לפרש מה שנאמר 'ראשון הוא לכם לחדשי השנה', שהנה 'בניסן הקב"ה מחליף הממונים והשררים העליונים להראותם שכולם ברשותו ית"ש, ועל כך נאמר (שמות יט ה) 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש' - שאתם תמליכו את השרים העליונים ע"י עבודת הקודש, וזהו שנאמר ראשון הוא לכם, 'ראשון' היינו הקב"ה וכדכתבי (ישעיה מד ו) 'אני ראשון ואני אחרון', וכביכול 'ראשון' הוא לכם, שאתם תוכלו להנהיג את כל העולמות, לחדשי השנה - להתחדשות של כל השנה, שיכולים להפוך לכל הטובות והישועות.

"החדש הזה לכם ראש חדשים" (שמות יב ב) כתב רבינו עובדיה ספורנו: 'החודש הזה לכם ראש חדשים'. מכאן ואילך יהיו החדשים שלכם, לעשות בהם כרצונכם, אבל בימי השעבוד לא היו ימיכם שלכם, אבל [-אלא] היו לעבודת אחרים ורצונם, לפיכך ראשון הוא לכם'.

הזמן הוא הדבר הוא הכי יקר

כי העבודות מתבטאת בזה שהזמן לא שלך, הזמן הוא הדבר הכי יקר, כשאין לאדם זמן וחסר לו זמן, רחמנות גדולה עלינו. עבד אין לו זמן משלו, הביטוי של העבד הוא שאין לו שעון, מה שבעל הבית מבקש ממנו

כתב בספר עדות ביהוסף (חשוון - אדר עמוד רכ"ה) פרשת החודש היא סיום של ארבע שבתות נשגבות ומיוחדות - שבת שקלים, שבת זכור, שבת פרה ושבת החודש, וכבר הורו לנו חכמים כי הכול הולך אחר הסיום והחיתום, ולכן צריך להתקדש, להיטהר ולהתחזק מאוד לקראת שבת זו. ע"כ.

ובכדי לזכות להשראת השכינה בחודש ניסן, צריך קודם לבטל עצמו ולהפריד עצמו מן הרע וההתגשמות. ולכן אנו קוראים בתורה בשבת זו 'החודש הזה לכם ראש חדשים' זה 'ראש' לכל סדר החדשים של השנה. וכתב הרה"ק ה'בית אברהם' זי"ע (שבת החודש ד"ה ויאמר ה') 'החודש הזה לכם' - היא המצווה הראשונה שה' צוה אותם, ואמרה להם (מצווה זו) עוד בהיותם בארץ מצרים, להורות בזה, שאיש יהודי הרוצה להתקרב להשי"ת לא ימתין עד שיצא מבוץ התאוות והטומאה שהוא משוקע בו, אלא בעוד היותו תחת 'מצרים' - משוקע במ"ט שערי טומאה ובגילולי ע"ז יתחיל כבר בעבודתו יתברך.

ולכן ההתחדשות היא מצוה הראשונה שנצטוו בה ישראל, כי היא יסוד לכל היסודות והעבודות, לבל יתייאש אף אם מצבו קשה ושפל, כי לעולם יש בידו להתחדש כבריה חדשה.

להוציא את הכוחות הטמונים בך

ואולי לכן נמשלו בני ישראל ללבנה (שוח"ט תהלים כב יב), דהרי הלבנה מתמעטת וחוזרת ומתחדשת מדי חודש בחודשו, וזאת אשר הראה הקב"ה למשה רבינו את הלבנה בהתחדשותה ואמר לו 'כזה ראה וקדש' (רש"י פסוק ב, מ'מכילתא) כהתחדשות הלבנה מתוך מיעוטה וקטנותה, כך על בני ישראל להתחדש תמיד אף מתוך מיעוט וקטנות. וצריך לזכור שאין שום מצב בעולם שאי אפשר לעלות משם לדרך המלך, ואף אם נמצא בשאול תחתיה אפשר לו לעלות במעלה ההר והוא שהיינו במצרים בשאול תחתית בטומאה נוראה. וכבר אמר הרה"ק ה'יסוד העבודה' זי"ע בפסוק (תהלים קמה יב) 'להודיע לבני האדם גבורותיו', דקאי על האדם, שעליו להודיע לעצמו שכוחות עצומים טמונים בו, וכל עבודתו היא להוציאם מהכח אל הפועל. וכתב הרה"ק ה'בת עין' זי"ע (דרוש לפר' החודש) בזה"ל, בכל שנה כשמגיע העת ויום שנברא בו העולם ויום שהוקם בו המשכן, אז הקב"ה מחדש העולם להאיר אור

אם אתה משמח את שלי... אני משמח את שלך!!!

כ-700 משפחות עם משלוח עד לפתח הבית של המשפחות בכבוד גדול

בתרומת סל מלא למשפחה תקבל קמיע על קלף לסגולה לפרנסה ממו"ר שליט"א

כולנו שותפים במצוה יקרה זו. חייגו: *6431

טמטום הלב שנולד מאכילה אסורה

היה זה בשנת תקצ"א, כאשר התאכסן הגאון רבי עקיבא איגר בעיר לומזא, והנה הגיעה לפניו אשה בוכיה ושמה עטיל הגבאית. מיד בהכנסה אל חדרו של הצדיק, פרצה עטיל בבכי גדול, ובין יבבותיה עלה בידה אך בקושי לספר את סיפורה:

תשעה בנים לה, כולם עילויים ובעלי מוח אשר שמם נודע לתהילה. אך אבוי! בנה הקטן, משה נח - מוחו סתום לגמרי, והוא אינו מצליח לקלוט מאומה מדברי התורה הקדושה! בכל שאר המקצועות - חריף הוא ומוכשר כאחיו, ואולי אף עולה עליהם... אך כשמגיעים הדברים ללימוד התורה - נאטם מוחו לחלוטין, ואפילו מילה אחת אינה חודרת אליו!

הקשיב רבי עקיבא איגר לדברים, ומיד השיב ואמר לאשה: "הנה, גדולי הפוסקים כתבו, כי יש להזהר מאד שאפילו תינוק לא יטעם מאכל של איסור מכיון שהדבר פוגע בנפשו, ומתוך כך נעשה מזגו רע וראשו נסתם ללימוד התורה הקדושה! חוששני, כי בנך הקטן טעם מאכל של איסור, ומשום כך נסתם מוחו בפני התורה, ועתה אין עצה אלא שיעמול בתורה עמל רב מתוך הדחק - אולי תעלה לו ארוכה!".

כאשר שמעה עטיל את דבריו של הגאון רבי עקיבא איגר, מיהרה אל ביתה וסיפרה דברים כהווייתם לבעלה, ר' הירש לייב. "כלום יעלה על הדעת? הלא אין נכנס אל ביתנו מאומה מבלי שכשרותו נבדקת היטב!" טען האב. אולם עטיל, שהאמינה בכל נפשה ומאודה בדבריו של הצדיק - העלתה השערה: "אולי אירע פעם שבננו זה, משה נח, אכל מאכל של איסור אצל אחד מחבריו?".

על אתר, נקרא משה נח אל החדר, והוריו שאלו את פיו: "האם יתכן שאכלת פעם מאכל כלשהו אצל אדם זר מחוץ לבית?", אך הילד השיב נחרצות בשלילה: "לא ולא! הלא יודעני כי אינכם מרשים לי לאכול מאומה מחוץ לבית, וכיצד אמרה את פיהם?" טען. אולם ההורים לא הרפו: "אנא, נסה להזכיר! אולי אירע פעם כדבר הזה, בשנים עברו?" הם הפצירו בו, ובסופו של דבר, עלה בזכרונו של הילד מעשה, והוא החל מספר:

"כשהייתי בן חמש, באחד מימי החנוכה - חזרתי עם חברי מהחידור, ובדרכנו, עברנו ליד המלון שבמרכז העיר בשעה בה התקיימה במקום חתונה. היינו רעבים ועייפים, והנה לפתע יצא לקראתנו אחד המחונתנים, הכניס אותנו אל בית השמחה, והחיה את נפשנו במרק עדשים ובמנת בשר עוף!" סיפר הילד, וההורים כבר החלו מבינים כי דברים בגו...

עוד באותו היום, ניגש ר' הירש לייב אל בעל המלון, יהודי כשר וירא שמים ושמו רבי אליעזר טרונוק, ושאלו, האם יוכל לברר אודות חתונה שהתקיימה לפני עשר שנים בימי החנוכה... ואכן, בדיקה מהירה בפנקסי החשבונות העלתה, כי ביום שני של חנוכה לפני עשר שנים בדיוק - התקיימה במקום חתונתו של אדם בשם יקותיאל אלפרט בזיווג שני...

כעת, שם ר' הירש לייב את פעמיו אל ביתו של אותו יקותיאל אלפרט, ובירר אודות זהותו של השוחט ששחט את העופות לחתונה המדוברת, וכשהוא מצוייד בשמו של השוחט - מיהר לגשת אל ביתו, ולברר האם במקרה זכור לו מאורע כלשהו הקשור לשחיטת העופות לחתונתו של יקותיאל הלז, לפני כעשר שנים...

המשך בעמוד 3 <<<

מעלת השתיקה

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דָּבַר ה' לֵאמֹר בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכְבֵּד וַיֵּדַם אֱהֲרֹן" (י, א)

וידם אהרן - אמרו רבותינו זכרונם לברכה (זבחים טו): שקבל שכר על שתיקתו. כתב בספר הקדוש "ראשית חכמה" (שער האהבה ו, נד) וז"ל: החסיד רבי לפידות ע"ה, העיד למורי ע"ה, שראה בחלום את החסיד החכם רבי יהודה בר שושן ע"ה, אחרי פטירתו פה בגליל העליון, וראה שהיה מאיר פניו כאור החמה, וכל שער ושער מזקנו היה מאיר כאילו היה אבוקה, ושאל לו על מה זכה לזה, ואמר לו בשביל מעלת השתיקה שהיה לו, שמימיו לא שח שיחה בטלה. הרי, כי לא המדרש עיקר אלא המעשה (אבות פ"א, משנה יד).

השתיקה - תמיד מועילה

ושם (אות מ) הביא מעשה שהיה במלך אחד, שהיו לו כמה יועצים חכמים ונבונים וידועים. פעם אחת ראה המלך שהיה אחד מהם, שהיה החכם שבהם, והיה יושב דומם ושותק. אמר לו המלך: מהו זה שאתה מרבה בשתיקה? אמר לו: כי בחנתי בדברים, ומצאתי שהם נחלקים לארבעה חלקים: האחד - כולו נזק. השני - נזק מצד אחד ותועלת מצד שני. השלישי - לא נזק ולא תועלת. הרביעי - כולו תועלת.

האחד, כגון בני אדם הרגילים לקלל את בני האדם. השני, שמשבח אדם אחד לקבל ממנו תועלת, ובאותו שבח הוא מבאיש את שונאו, ומזיק לו לאותו שמשבח. השלישי לא נזק ולא תועלת כגון אותם שרגילים לדבר דברים בטלים ודברי הבלים, כי איך נבנה בית פלוני, וכך הוציא עליו, וסיפורי מלכים ושרים כך וכך. הרביעי, כגון תורה נביאים שחיים תלויים בהם.

מתי טוב לשתוק

בכמה מקומות טובה השתיקה, כגון: אם פגעה בו מדת הדין, כמו שעשה אהרן, שנאמר (ויקרא י, א): וידום אהרן. ואם שומע אדם חרפתו ואינו משיב - זו מצוה גדולה ומעלה עליונה לשתוק למחרפיו. כמו שכתבו זכרונם לברכה (שבת פח): שומעים חרפתם ואינם משיבים, עליהם הכתוב אומר (שופטים ה, לא) ואזהבו כצאת השמש בגבורתו. גם ירגיל עצמו לשתוק בבית הכנסת, וזהו צניעותו. וזה צריך זריזות גדול לשתוק בבית הכנסת ולהנמנע מלדבר אפילו בדברי תורה. עכ"ל. וכן בגמרא (קידושין עא): מובא, שכאשר שני אנשים רבים ביניהם, מי שמקדים ושותק, הוא מיוחס יותר.

וכתב המגיד מדובנא (ספר המדות, שער השנאה פ"ז), וזו לשונו: כי שני סוגי משיבים יש, אחד משיב על חרפתו בפועל, ואחד אשר בארנו ענינו, כי השתיקה היא היא התשובה. אמנם השותק הזה, גם כי אין לו את החשיבות של הנעלבים ואינם עולבים, עם כל זה בשתיקתו הוא מרוויח רווח הדבור שהיה מחרפו מדבר עוד אחרי תשובתו, כי באין ספק, אם זה משיב דבר על דבריו, היה המחרף מוסיף עוד קול דברים, והיה זה סיבה להגדיל המריבה עוד יותר. אבל בשתיקתו השתיק המריבה, והנה הוא משיב על העבר ומשתיק על העתיד. עכ"ל.

על ידי אכילה כפי התורה, זוכים להבנה בתורה

"כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדְשִׁתֶם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם בְּכָל הַשְּׂרָץ הָרֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ" (יא, מד)

מפסוק זה למדים אנו כי מניעת מאכל אסור, ושמירה על מאכל כשר, גורם לתוספת קדושה באדם. "הייתם קדושים" כיצד? בזה ש"לא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ". וכן כתב ה"אור החיים" הקדוש (יה, ב): השומר עצמו ממאכלות אסורות גובר בו הרצון להתקרב לה' לתורתו ולמצוותיו. ע"ש.

ואמר על כך ה"חתם סופר": זאת החיה אשר תאכלו - סופי תיבות תור"ה. לומר לך שעל ידי אכילה כפי דרך התורה, זוכים להבנה בתורה, וח"ו להיפך.

הגדות של פסח

עכשיו על המדף

חנות ספרי הישיבה 'סגולה'
רחוב שילה 4 ירושלים ☎ 02-644-33-00

<< המשך מעמוד 2 - טמטום הלב
שנולד מאכילה אסורה

והנה, אך שמע השוחט את השאלה מיד חוורו פניו. הוא סיפר לר' הירש לייב, כי שלושים שנה קודם לכן, כאשר גירש יקותיאל את אשתו הראשונה בעיר ראנווע - יצא לעז על הגט שפסול הוא, אולם יקותיאל זה לא שת ליבו, ולפני כעשר שנים נשא אשה נוספת, מבלי שיתן גט כשר לאשתו הראשונה.

"אני עצמי לא ידעתי על כך" - סיפר השוחט - "עד שניגש אלי אחד מזקני חב"ד כשבוועיים לאחר החתונה עליה ביררת, והוכיחני על שהעזתי בעד בצע כסף לשחוט את הבשר לחתונה זו... הוא סיפר לי, כי בשעתו היה הגאון רבי שניאור זלמן מלאדי, בעל התניא - ראש הפוסלים את הגט, והוא אף כתב מכתב ובו גזר בגזירת חרם על השוחטים שלא ישחטו לחתונתו של יקותיאל זה שום בהמה ועוף עד שיגרש את אשתו בשנית בגט כשר, ואם יעברו וישחטו - תהא שחיטתם נבלה!".

כעת, הכל כבר היה ברור... ר' הירש לייב עמד נפעם לנוכח חכמתו הרבה של רבי עקיבא איגר אשר הצליח להבין מיד את הסיבה הגורמת לראשו של משה נח להיחסם בפני דברי התורה, והוא אף הבין כי לא נותרה כל ברירה כי אם להידרש לעצתו של הצדיק, ולעודד את הנער להתייגע ולעמול בתורה מתוך הדחק - עד אשר יפתח ליבו כאולם...

ואנו על פי דרכנו למדנו, מה גדולה וחמורה הסכנה שבמאכלות אסורות, לפגוע בנפשו של האוכל ולסתום את ליבו בפני דברי התורה! (ירושלים של מעלה ח"א עמוד פ"ח)

שאלה: האם צריך לפרק את חלקי המקרר / הספה וכדו' כדי להוציא משם את החמץ?

תשובה: אם החמץ אינו נמצא בהישג יד אדם וגם אין חשש שמא יגיע להישג יד אדם בימי הפסח, אם יש קצת טירחה לבערו אינו מחויב לבער חמץ זה אף אם יש בו כזית, וכגון חמץ שנמצא בבור שאינו מחויב לטרוח להביא סולם ולהוציאו מהבור, וכ"ש חמץ שנמצא במקומות נסתרים ועמוקים מאוד שאין חיוב לבערם, ועאכ"ו שאין חיוב לפרק חלקים (כגון מקרר, ספות, וכיוצ"ב) כדי לבער חמץ אף שיש בו כזית (שו"ע סי' תלח' סעי' ב' ובאחרונים שם, הפסח למעשה בהקדמה לסי' תלח' באורך ע"ש).

שאלה: יש לי בית גדול ואין לי אפשרות לבדוק את כל הבית בליל בדיקת חמץ, האם ניתן לבדוק קודם?

תשובה: מיד אחרי פורים יכול אף לכתחילה לבדוק חלק מהמקומות בלילות שקודם ליל יד' לאור הנר בחורים ובסדקים, וישייר לכל הפחות מקום אחד שאותו יבדוק היטב בחורים ובסדקים בליל יד' בברכה, ושאר הבית יבדוק דרך העברה בעלמא אם אפשר (עיין שו"ע סי' תלג' סעי' יא', שעה"צ שם ס"ק נו' וכה"ח ס"ק פה').

שאלה: הטבלתי כלי, וכשהגעתי לבית ראיתי שיש מדבקה על הכלי האם לחזור ולהטביל בברכה?

תשובה: צריך לחזור ולהטביל מדרבנן (אם זה מיעוט המקפיד) אך לא יברך (טהרת הבית ח"ג עמ' יג' בהערה).

[הרבנים המשיבים: הרב שלמה חיים אלימלך]

לקבל מושג

ביאור מושגים מעולם הח"ן

פרשת החודש

פרשת החודש מתחילה בפסוק "החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה" ונאמר בו א'ן מצוות, האחת היא קידוש החודש דהיינו שעל פי ב"ד המקבלים עדות על מולד הלבנה ואומרים "מקודש מקודש" יחול החודש, ונלמד ממ"ש "לכם" עדות זו תהיה מסורה לכם.

והמצוה הב' נלמד ממ"ש "לחודשי השנה" מכאן לעיבור השנה שהיא מצוה בפני עצמה, והיא כדי להשוות שנת החדשים לשנת החמה שאינה תלויה בחדשים, והיות והשנה היא 365 יום והחדשים הם 354 יום, ואם ננחה רק לפי חדשי הלבנה או ימי החמה יכול חג הפסח לצאת לפעמים בקיץ ולפעמים בחורף, על כן אנו מעברים את השנה ומוסיפים בה עוד חודש אחת לשנתיים או שלש כדי לאזן את שנת החמה עם חדשי הלבנה יחדו, וכך לעולם ישראל חג הפסח באביב, וזהו שכתוב "שמור את האביב".

והנה בסוד עיבור החדשים והשנים כתב השל"ה בפרשת בא שהוא "בסוד גלגולי הנשמות המתגלגלים בדור, דור הולך ודור בא, והעיבור בסוד שרמזו ר"ל שמושבעים אנחנו שלא לגלות סוד העיבור".

ועוד הביאו המפרשים שבחינת חמה ולבנה הם בחינת ז'ן כי ז"א הוא בחינת שמש ולבנה היא בחינת הנוק' ויחודם הוא על

ידי זרועות ימין ושמאל וכנודע שהימין הוא בחינת שם ע"ב והשמאל הוא בגבורה שהיא ר"ו (גימטריא גבורה) וע"ב ר"ו הם אותיות עיבור.

ומוהר"ר דוד פארדו זיע"א בספר חסדי דוד על התוספתא (פ"ב דסנהדרין) כתב ע"פ האר"י הקדוש שסוד העיבור של השנה הוא הואיל ויש י"ב חדשים בשנה פשוטה והם סוד אות ר"ו (מלא) שבשם הו"ה. ו' חדשים לקיץ ו' חדשים לחורף. וחודש העיבור הוא להכניס א' בנתיים לעשותה וא", שהוא סוד הפה מיתוק הדינים, ועיבור הוא אותיות ע"ב ר"ו וכו' עכ"ד. וכתב החסדי דוד לבאר ע"פ זה מה שהיו ב"ד מתכנסים לבדוק האם צריך לבער את השנה, היינו שהיו רואים בחכמתם אם כפי מצב אותה השנה יש חשש שייגברו הדינים במלכות שמים, ואז צריך לבער את השנה כדי להמתיק את דיניה, כדי שלא ישרף העולם בשלהבת הדין, עכ"ד.

וביאור הדבר הוא כי נודע שע"ב הוא גימטריא חסד, ור"ו הוא גימטריא גבורה, וע"י שנותנים את החסד בגבורה מתמתק הדין והגבורה על ידי החסד, וזה אותיות עיבור שהם ע"ב ר"ו. והואיל וראו חז"ל שבאותה שנה יש חשש לתגבורת הדינים דבר זה הוא סכנה לעולם, על כן עשו עיבור שנה להמשיך בה החסד ולמתק בה הדינים.

בספר זכר דוד כתב כי מטעם זה היו נוהגים בשנה מעוברת לקבוע תענית בשבוב"ם ת"ת כנזכר בספר הלבוש (אר"ה סימן תרפ"ה) והיינו משום שראו הקדמונים שבשנה זו שיש בה חשש תגבורת הדינים ויכולות הנשים ח"ו להפיל עובריהן על כן קבעו תעניות בזמן שאנו קוראים על פריין ורביין של ישראל כדכתיב "ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ועצמו במאד מאד" ומתפללים שגם עכשיו יפרו וירבו ולא יפילו חלילה פרי בטנם.

ברכת האילנות

הנכם מוזמנים לברכת האילנות ברוב עם יחד עם המקובלים ובראשם כבוד מורנו ורבנו המקובל הצדיק רבנו בניהו שמואלי שליט"א ושאר רבני הישיבה ביום שלישי א' ניסן לפרטים נוספים ניתן לפנות לטלפון 02-624-9000

מילני שותפים ב-

**ברכת מורינו ורבינו שליט"א:
מי שנותן למצוה זו יקבל מהקב"ה
כל מה שצריך בכל המובנים**

קול קודא ממור"ר שליט"א

**אם אתה משמח את שלי...
אני משמח את שלך!!!**

BENAYAHU YSAHAR SHMUELI
Yeshivat Hamekhalim "NAHAR SHALOM"

בניהו יששכר שמואל
ישיבת המקובלים "נר שלום"

קול קודא לשמח זה הנקדים
סמטת התלמידים

אמרונו בית הברכה הקדושים אמרו חסידים אלהי התורה
וואפס, הי אלהי ימינו
ידוע אצל בנינו בעול חסדי הקלה זכר זמ"ט בלאו לזיוויל
להתי נפילתו ארוך אה השמח לקול המשפחה ואספיקו פזו ושאון
בפאולה מצרים וכאלו נטל בית הצנוה והנכרקה לישמח השמחה
קדוה ובעיני יום ברכה ה' וזהו שום בואם אהי חס ואספיקו פזו
ציוה מצוה מ' שולד א' זעם כעל לבתי העצמי אלהי אהי חס
ולפזיק אה וכו' מאריות או האמצעים כל אלה למאמצים קוד ה'
ואה הקלה אהק אהת ומתן אהת זמ"ט יס האל ח איני בעדוהקלה
ובצדק יס אהת לעתה והתמו זמ"ט אהת כל אהתו אהת ובעדו
ואהק קו למשפחה ואהק פזיקו וכו'
ואכין שישמח הקודש בזה זמ"ט ואת אהתו אהתו אהתו זמ"ט
ואהתו כל הקורבים בלשון אהתו זמ"ט אהתו אהתו אהתו
והמה אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו
באפסו שקולה זמ"ט אהתו אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו
הגלה זמ"ט אהתו אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו אהתו
באפסו זמ"ט אהתו אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו אהתו
לשמן זמ"ט אהתו אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו אהתו

התקן אהתו אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו אהתו
בברכה סמטת זמ"ט אהתו אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו אהתו
ב' או זמ"ט אהתו אהתו אהתו זמ"ט אהתו אהתו אהתו

רח' שילה 6 (מסת רח אהתו) ירושלים ת"ר 28267 טל' 02-6221039 פקס' 02-6223001
6, Shilo st. P.O.B 28267 JERUSALEM Tel: 02-6221039, Fax: 02-6223001

בתרומת

**סל מלא למשפחה
תקבל גם קמיע על קלף
סגולה לפרנסה
ממור"ר שליט"א**

**ליל הסדר שלחם נראה אחרת
בכותכם**

לא משאירים אותם לבד...

היגוע עכשיו *6431*

